

Bredden, saa at man kan komme ind paa denne, og arbejde der uden at træde deres Rettigheder for nær, der enten forpagter eller køber Ejendommen. Udvalget er enigt om at beklage, at det ikke lykkes nu at faa Resenbro Aalegaardsretighed indløst og faa denne Aalegaard nedlagt ved samme Lejlighed, men det maa erkende, at da det har vist sig, at der eksisterer i alt Fald et Privilegium til foruden det ved Resenbro og muligvis flere og mere, der bør rettes, forinden man skrider til Erhvervelsen af denne Aalegaard, er der neppe noget at gøre i den Henseende nu, men Udvalget retter en enstemmig Opfordring til Ministeren om uopholdeligt at skaffe frem alle Oplysninger angaaende de Aalegaardsretigheder nedenfor Silkeborg Søerne, som eksisterer, og stille Forslag om, at de alle maa blive afløst og nedlagt. Dette vil være til Fordel for Fiskeriet ned ad Fjorden og medføre, at en hel Del Yngel, der nu ødelægges i disse Aalegaarde — dels Graafiskeyngel og dels den kostbare Lakse- og Ørredyngel, der nu udsættes deroppe — spares. Efter Ministerens tidligere Stilling og Udtalelser tør vi vel gaa ud fra, at han er villig til at følge Udvalgets Ønske.

Jeg skal derpaa kort opholde mig ved de øvrige Ændringsforslag. Ændringsforslag under Nr. 1, som er stillet til § 1, gaar ud paa blandt de Vande, som omtales i § 1 Litra b., ogsaa at optage Skellerup Bæk, idet Udvalget mener, at den vil egne sig til at komme ind under Opsynets Kontrol, og at det vil have sin Værdi at faa den inddraget blandt de Vande, Loven omhandler. Ved Lovforslaget er der foreslaaet en Ugefredning, som man tidligere ikke har haft. Fra denne Ugefredning er ifølge Lovforslaget Aaleruser undtagne. Man er i Udvalget blevet opmærksom paa, at denne Undtagelse burde gælde alt Rusefiskeri, og man stiller i Henhold hertil Ændringsforslag Nr. 2 til § 2.

Lovforslaget indeholder nogle Bestemmelser om Mindstemaal for Skrubbe og Skalle og en Bestemmelse om Fredning for Skalle. Udvalget anser det ikke for nødvendigt at have nogen af disse Bestemmelser. Man har ikke tidligere haft dem, og der er vistnok ikke noget andet Fiskevand her i Landet, hvor man har dem. Man anser det ikke for nødvendigt i det hele at frede Skalle eller at sætte Mindstemaal for Skrubbe. Endvidere mener Udvalget, at det er heldigt, at

Fredningstiderne for alle de Arter af Graafisk, som i det hele skal fredes, sættes ens, selv om man ikke derved kommer til at ramme netop den allerheldigste Tid for den enkelte Art. Man undgaar imidlertid derved den Ulempe, man ellers ikke kunde undgaa, at Fiskerne, naar de fisker efter den ufredede Fisk, kommer til at fange eller forstyrre den fredede. De Formaal, jeg her har nævnt, ønsker man at naa ved Ændringsforslagene Nr. 3 og 5.

I § 4 gøres der en Afvigelse fra den almindelige Regel i Loven om Ferskvandsfiskeri, hvorefter Garnredskaber maa naa til Midtstrøms. Da man i § 4 afviger herfra, anses det for heldigt ved den under Nr. 7 til § 4 foreslaaede Tilføjelse at slaa fast, at altid mindst $\frac{1}{3}$ af Løbet skal holdes aaben for Fiskens Op- og Nedgang. Det kan maaske af nogen anses for en overflødig Bestemmelse, da der staar, at det skal gælde, hvor der sættes Garn fra begge Bredder, der er nærmere hinanden end $12\frac{1}{2}$ Meter, men jeg har forhandlet med Fiskerikontrollen om dette Spørgsmaal, og denne mente, at det vilde være rigtigt og heldigt et eller andet Sted i Loven at have staaende bestemt, at $\frac{1}{3}$ af Løbet skal holdes aabent for Fiskens Op- og Nedgang, og at dette var et passende Sted at anbringe denne Bestemmelse. Jeg skal derfor ogsaa anbefale dette Ændringsforslag.

Siv og Rør afgiver om Forsommeren en fortrinlig Beskyttelse for Fiskeyngelen, og da de hyppigt vokser mellem hinanden, vil det voldsomt Forstyrrelse, hvis man kan skære den ene eller den anden Art paa en Tid, da Fiskene ikke er saa stærkt udviklede, at de er i Stand til at klare sig selv. Vi har derfor i Udvalget ment, at det var heldigt at faa Tidsgrænsen for denne Skæring sat ens for begge Arter, og at 15. Juli kunde være en passende Grænse. Dette foreslaas derfor ved Ændringsforslag Nr. 9.

Efter Lovforslaget skal Bøder for Overtrædelse af Loven tilfalde Statskassen. I de senere Aar er det imidlertid blevet ret almindeligt, at man fordeler Bøder af denne Art mellem Statskassen og de stedlige Hjælpekasser. Udvalget har ment, at dette kunde være rigtigt ogsaa i dette Tilfælde, og at det da kunde være et passende Forhold, at Halvdelen tilfalder Statskassen, Halvdelen Hjælpekasserne. Det foreslaar man under Nr. 10. Ændringsforslagene Nr. 6 og 8 er rent redaktionelle, dem skal jeg derfor ikke omtale. Et Mindretal foreslaar, at Fredningstiden